

Sygn. akt XVII AmE 200/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2020 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania **M. P.**

przeciwko **Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki**

o zmianę decyzji o wygaśnięciu koncesji

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 31 stycznia 2018 r., znak: (...). (...)(...)

I. Zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że jej treść określa w następujący sposób: „orzeka wygaśnięcie z dniem 8 stycznia 2018 r. decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki („Prezes URE”) z dnia 5 listopada 2013 r. Nr (...), udzielającej koncesji na obrót paliwami ciekłymi Panu M. P., prowadzącemu działalność gospodarczą pn. (...) P. M. w miejscowości (...), gm. B. (...);

II. zasądza od pozwanego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki na rzecz powoda M. P. kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmE 200/18

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 31 stycznia 2018 r., znak: (...). (...)(...), na podstawie art. 42 w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220, z późn. zm.), w związku z art. 162 § 1 pkt 1 i § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2017 r., poz. 1257, z późn. zm.) orzekł wygaśnięcie decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 listopada 2013 r. Nr(...), udzielającej koncesji na obrót paliwami ciekłymi Panu M. P., prowadzącemu działalność gospodarczą pn. (...) P. M. w miejscowości (...), gm. B. .

Od powyższej decyzji odwołanie złożył M. P. wnosząc o zmianę skarżonej decyzji poprzez stwierdzenie wygaśnięcia decyzji z dniem 31 grudnia 2017 r. oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 42 P.e. w zw. z art. 25 ust. 1 pkt 18 oraz art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu oświadczył, że zgadza się ze stwierdzeniem wygaśnięcia decyzji co do zasady, jednakże zakwestionował rozstrzygnięcie Prezesa URE w stwierdzeniu wygaśnięcia decyzji w z dniem 8 stycznia 2018 r. oraz nie

wskazania daty wygaśnięcia w sentencji decyzji, a jedynie w uzasadnieniu decyzji. W jego ocenie wykreślenie podmiotu z CEIDG z dniem 8 stycznia 2018 r. wywołuje skutek wykreślenia działalności gospodarczej z dniem 31 grudnia 2017 r.

W odpowiedzi na odwołanie Prezesa URE wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 5 listopada 2013 r. Nr (...) (...), Przedsiębiorcy – M. P. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...) P. M. w miejscowości P., koncesji na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na okres od dnia 7 listopada 2013 r. do dnia 7 listopada 2023 r. ***/okoliczność bezsporna/***

Przedsiębiorca w dniu 8 stycznia 2018 r. został wykreślony z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej. ***/k. 9 akt sąd./***

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że odwołujący co do zasady nie kwestionuje, że udzielona mu koncesja wygasła.

Zgodnie z art. 42 ustawy - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2017 r., poz. 220 ze zm.), koncesja udzielona przedsiębiorstwu energetycznemu, na podstawie ww. ustawy, wygasa przed upływem czasu na jaki została wydana, z dniem wykreślenia tego przedsiębiorstwa z właściwego rejestru lub ewidencji.

Z treści powyższego przepisu wynika zatem, że wygaśnięcie koncesji następuje z mocy prawa. Przesłanki wygaśnięcia koncesji mają charakter obligatoryjny, na co wskazuje użycie przez prawodawcę sformułowania "koncesja wygasa". Skutki wygaśnięcia koncesji powstają ex tunc, a zatem w momencie upływu okresu, na który została wydana koncesja, albo dnia wykreślenia przedsiębiorcy z właściwego rejestru lub ewidencji z zastrzeżeniem śmierci przedsiębiorcy.

Prezes URE nie jest zatem zobowiązany do wydania decyzji administracyjnej w tej sprawie, jednakże nie ma przeszkód, aby Prezes URE potwierdził wygaśnięcie koncesji w drodze decyzji administracyjnej, która ma wyłącznie charakter deklaratoryjny (Z. Muras, M. Swora, komentarz do art. 42, w: Z. Muras, M. Swora (red.), Prawo energetyczne, t. II, 2016, Lex/el., Nb 3).

Wykreślenie z właściwego rejestru lub ewidencji jest zdarzeniem prawnym, powodującym skutek materialno-prawny w postaci wygaśnięcia koncesji, czyli stosunku administracyjno-prawnego, powstałego na podstawie decyzji administracyjnej. Wygaśnięcie koncesji następuje w związku z powyższym z mocy prawa.

Wykreślenie z właściwego rejestru lub ewidencji oznacza utratę statusu przedsiębiorcy, a tym samym – przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu art. 3 pkt 12 P.e. (R. Trypens, komentarz do art. 42, w: Z. Muras, M. Swora (red.), Prawo energetyczne, t. II, 2016, Lex/el., Nb 3, J. Kasnowski, komentarz do art. 42, w: M. Kuliński (red.), Prawo energetyczne, Legalis, Nb 3). Jest to równoznaczne z trwałym zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej w związku z utratą uprawnień do jej prowadzenia, w tym w odniesieniu do działalności objętej koncesją.

Przedsiębiorca w dniu 8 stycznia 2018 r. został wykreślony z CEIDG, a zatem już z dniem 8 stycznia 2018 r. wygasła decyzja Prezesa URE z dnia 5 listopada 2013 r. (...), którą udzielono Przedsiębiorcy koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Decyzja ma charakter deklaratoryjny i wywołuje skutki od dnia 8 stycznia 2018 r. W konsekwencji w dniu 8 stycznia 2018 r. Przedsiębiorca stracił przymiot koncesjonowanego przedsiębiorstwa energetycznego, w rozumieniu art. 3 pkt 12 ustawy - Prawo energetyczne.

Sąd uznaje za chybione naruszenie art. art. 25 ust. 1 pkt 18 oraz art. 30 ust. 1 pkt 2 ustawy z 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, albowiem powyższe przepisy nie określają odmiennych przesłanek wygaśnięcia koncesji

niż te z art. 42 P.e., ponieważ określają przedmiot wpisu do CEIDG i wskazują termin wnioskowania o wykreślenie z ewidencji działalności gospodarczej. Przesłanką wygaśnięcia koncesji jest zatem wykreślenie podmiotu z ewidencji, na co wskazuje literalnie przepis art. 42 P.e., a nie zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej z dniem 31 grudnia 2017 r. na co wskazuje odwołujący.

W tym wypadku art. 42 P.e. stanowi *lex specialis* wobec przepisów wskazanych przez odwołującego jako naruszone. Wykreślenie z właściwego rejestru lub ewidencji oznacza utratę statusu przedsiębiorcy, a tym samym – przedsiębiorstwa energetycznego w rozumieniu [art. 3 pkt 12 PrEnerg](#) (R. Trypens, komentarz do art. 42, w: Z. Muras, M. Swora (red.), *Prawo energetyczne*, t. II, 2016, Lex/el., Nb 3, J. Kasnowski, komentarz do art. 42, w: M. Kuliński (red.), *Prawo energetyczne*, Legalis, Nb 3). Jest to równoznaczne z trwałym zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej w związku z utratą uprawnień do jej prowadzenia, w tym w odniesieniu do działalności objętej koncesją.

W odniesieniu natomiast do braku określenia w sentencji decyzji daty wygaśnięcia koncesji Sąd stwierdza, że art. 162 § 1 pkt 1 k.p.a. stwierdza wygaśnięcie decyzji gdy stała się ona bezprzedmiotowa, a stwierdzone naruszenie przepisów prawa albo leży w interesie społecznym lub w interesie strony.

Decyzja administracyjna jest aktem administracyjnym, który składa się m.in. z rozstrzygnięcia i uzasadnienia. Obie te części stanowią jedność w znaczeniu materialnym i formalnym, żadna z tych części oddzielnie nie może istnieć w obrocie prawnym; z tego też względu powinny one być wewnętrznie spójne (wyr. WSA w Warszawie z 21.6.2005 r., [II SA/Wa 223/05](#), Legalis; zob. również J. Z., *Znaczenie uzasadnienia*, s. 511). Wymogi decyzji administracyjnej zostały precyzyjnie określone w art. 107 k.p.a., co powoduje, że braki w tym zakresie stanowią o wadliwości tego aktu (wyr. WSA w Warszawie z 18.3.2004 r., [IV SA 3537/02](#), Legalis).

W rozstrzygnięciu (osnowie) decyzji administracyjnej zostaje wyrażona wola organu administracji publicznej załatwiającego sprawę w tej formie. Jeśli treść uzasadnienia decyzji administracyjnej pozostaje w sprzeczności z jej rozstrzygnięciem, to sytuacja taka narusza art. 107 § 1 i 3 k.p.a. (wyr. WSA w Warszawie z 18.3.2004 r., [IV SA 3537/02](#), Legalis). Natomiast, o ile może być wydana decyzja bez uzasadnienia (np. decyzja uwzględniająca w całości żądanie strony), to nie można wydać decyzji bez rozstrzygnięcia.

W obiegu prawnym funkcjonuje zatem decyzja administracyjna w rozumieniu – jej rozstrzygnięcie (sentencja) i uzasadnienie.

Treść sentencji, zdaniem Sądu, powinien odzwierciedlać interes społeczny lub interes strony, a zatem cel w jakim została wydana decyzja o stwierdzenie wygaśnięcia.

Ze względu na fakt, że koncesja wiąże się z przyznaniem na określony czas uprawnień i nałożenia na ten czas obowiązków wskazana w sankcji daty ich wygaśnięcia leży w interesie społecznym i w interesie strony.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w oparciu o ogólną zasadę ponoszenia kosztów postępowania za wynik sporu. Strona przegrywająca – powód w niniejszej sprawie jest obowiązany do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego strony przeciwnej na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Sędzia SO Bogdan Gierzyński